

Архітектура будівництво

Виходить
з 1962 р.
№ 18–20
(1270–1272)
грудень–січень
2004–2005

Газета Київського національного університету будівництва і архітектури

З Новим роком і Різдом Христовим!

Третє тисячоліття набирає обертів. Здається щойно з трепетом і надією переступали ми рубіж віків, а вже зустрічаємо п'ятий рік нового тисячоліття. Може земля куля крутиться щораз швидше? Але, як влучно зауважила геніальна Ліна Костенко: "Не час минає, а минає ми".

Через кілька днів ми вітатимемо народження Нового року і Сина Господнього. Давайте ж у чарівну новорічну ніч загадаємо бажання для себе, співробітників і для своєї держави, для людства. І хай дасть нам Господь здоров'я і мудрості, твердості духу, сили волі. Хай здійсняться наші найблагодородніші і найсміливіші мрії!

*Хочете вірте,
хочете ні*

Рік синього Півня

Особистості, народжені в рік Півня, є везучими. Вони мають популярність у житті, обожнюють блищати у компанії, знаходячись у великому товаристві. Одночасно ж вони прагнуть до самотності для того, щоб помріяти.

Плани, які виношуються на цей рік, будуть реалізовані. У почуттях — різкі зміни, від підйому до спаду, але проблеми будуть відсутніми.

За даними астрологів, у політиці в точності повторяться події, подібні до тих, які були 84 роки тому (в рік Півня), тобто у 1921 році та 300 років тому, в 1705 році. Кожен 300 років всі значення часу — час, день, місяць, рік точно повторюються під час серйозних подій.

Ваша думка

Як плануєте зустріти Новий рік?

Оксана Вовченко, студентка 2 курсу КНУБА
Рік Півня на порозі

— Важко зараз говорити про Новий рік. Ми в цей час найбільше завантажені. Але щоб студенти не зустріли прихід такого свята — року Півня? Думаю, що святкування ми затягнемо на 2–3 дні, щоб було що згадувати. Тільки молодіжна компанія, без батьків, а потім на Хрещатик — дивитися на новорічну ялинку.

Ірина Павлюк, студентка 5 курсу ТБКВМ університету
Зустрічаю Новий рік у сімейному колі

Я вже два роки як заміжня. Мій чоловік Віталій Павлюк працює на кафедрі будівельних матеріалів.

Тому і плануємо їхати додому у Київську область зустріти це найприємніше в році свято у сімейному колі. Для мене це асоціюється з родиною, батьками, коли всі ми зможемо сісти за одним столом й за келихом Шампанського пригледати приємні миті року, що минає.

Тетяна Турчина, студентка 3 курсу КНУБА

"Для мене важливішим є Різдво"

Можливо, цього року я повторю свій торішній "подвиг" — приїду додому за 15 хвилин до Нового року і зроблю сюрприз своїм батькам. Узагалі хотілося б зустріти Новий рік у колі друзів, звичайно, з ялинкою, з подарунками. Вважаю, що Новий рік можна зустріти в колі друзів, а Різдво святкувати неодмінно з родиною.

Юрій Романчик, студент 4 курсу КНУБА

"Створю романтику для дівчини"

Цей Новий рік я зустріну в романтичній обстановці — удвох із коханою дівчиною. Такий вечір буде для мене гарним і приємним. Святковий стіл приготую сам. Прикрашати квартиру, спробую створити романтичну обстановку. Звісно ж, Новий рік немислимий без ялинки.

Опитувала Наталя
КОВАЛЬЧУК, студентка

Найновіше

Вибори Президента України

Наша держава переживає складний і напружений період — період виборів Президента своєї країни. Саме від волевиявлення народу залежить його майбутнє. Головне — бути мудрими, пильними і обачними, аби не зробити помилку, які могли стати невинними, стримувати свої емоції, саме це є ознакою наших культур і інтелекту.

В ці дні всенародного підйому народ України розділився. Одні прихилилися до "Помаранчевої революції", інші підтримали кандидата, якого "перемога будь-якою ціною, за його власними словами, не потрібна". Отже, вибір залишається за самими українцями. Головне — треба зробити все для збереження єдності української держави.

Колектив нашого КНУБА також не залишився в стороні від подій своєї держави. 26 листопада ц.р. відбулися збори викладачів, студентів і співробітників, які розглянули суспільно-політичну ситуацію в Києві, що склалася після проведення 2-го туру голосування по виборам Президента України. Збори проводили першочерговою організацією організації співробітників і студентів університету на чолі голів профкому М.Д.Василевського і А.С.Ваклюка.

У зверненні профспілки університету до викладачів, студентів і співробітників було сказано: "Підтримуємо рішення VIII сесії Київської міської ради (Про суспільно-політичну ситуацію в Києві після повторного голосування на виборах Президента України) від 22 листопада 2004 р., постанову президії Київської міської ради профспілок від 23.11.2004 р., звернення профспілки працівників освіти і науки м. Києва від

24.11.2004 р. і ін., а також підтримуємо організований громадський рух опору "За чесні вибори в Україні".

Отже, студентам, що виявляли свою громадську позицію по виборам, ніхто не чинив опору протягом післявиборного періоду і не відраховував з університету.

29.11.2004 р. в університеті відбулося засідання ректорату за участю ректора д.т.н. А.М.Тугая, першого проректора д.т.н. В.А.Баженова, начальника навчального відділу, декана факультетів, організував самоврядування та студентів-активістів всіх факультетів з метою вирішення прихильності заняття в університеті із наступним їх відпрацюванням протягом навчального року. Були заслухані думки декана, старост учбових груп, студентської профспілки. З уст студентів-активістів пролунали повідомлення, що не всі студенти в їх групах відвідують Майдан Незалеж-

ності, де проходять акції протесту. Вони, дізнавшись про те, що ані викладачі, ані ректорат не забороняють брати участь у заходах, попросили "відсипаються" вдома або виїхали до батьків. Та ж молодь, яка насправді прийшла отримати знання, ходила на заняття.

Таким чином було вирішено: на деяких факультетах призупинити заняття (будівельний, сантехнічний, ГІСУТ), а на факультетах (АІТ, будівельно-технологічний, архітектурний) продовжувати навчання.

"НЕ ВИВЧІВ, ТОМУ ЩО МІТИНГУВАВ"

Така "відмазка", заповнюють викладачі, на екзаменах не пройде.

Але до революційних настроїв студентів ставляться з розумінням

До речі, на початку місяця в Києві створено молодіжний Комітет порозуміння, який примирюватиме революційну молодь з їх викладачами. Вже за 3 дні роботи на "гарячу лінію" Комітету поступило кілька десятків дзвінків, серед них і представників нашого КНУБА. Молодь університету вважає, що, окрім захопленого ставлення до "барикад", треба вчитися, тому що все це відб'ється на знаннях. Отже, революція в залік не піде, на екзаменах викладачі планку знижувати не збираються.

Матеріал підготовлений газетою

Вітаємо!

НАШ ЮВІЛЯР

3 листопада 2004 року виповнилося 60 років з дня народження завідувача кафедри теплогазопостачання і вентиляції Київського національного університету будівництва і архітектури, кандидата технічних наук Юрія Костянтиновича Росковшенка

Ю.К.Росковшенко народився в м. Магнітогорську Челябінської області, де працювали його батьки, евакуйовані на початку війни з м. Києва. В рідне місто сім'я Росковшенків повернулася після закінчення війни.

У 1961 р. після закінчення середньої школи Ю.К.Росковшенко вступив до Київського інженерно-будівельного інституту на санітарно-технічний факультет зі спеціальністю "Теплогазопостачання і вентиляція".

Закінчивши інститут, Юрій Росковшенко відслужив у армії, працював у інституті КиївЗНДІЕП, а у 1969 р. вступив до аспірантури Київського інженерно-будівельного інституту. Його науковим керівником був професор Б.М.Лобаєв.

У 1972 р. після закінчення аспірантури Ю.К.Росковшенко залишається працювати викладачем на кафедрі теплогазопостачання і вентиляції Київського інженерно-будівельного інституту. У 1975 р. він успішно захищає дисертацію і одержує вчений ступінь кандидата технічних наук, а у 1979 р. йому присвоєно вчене звання доцента цієї ж кафедри.

Юрій Костянтинович продовжує працювати на кафедрі теплогазопостачання і вентиляції Київського національного університету будівництва і архітектури (КНУБА), успішно поєднуючи педагогічну, виховну, наукову, громадську та організаційну діяльність. Він викладає курси лекцій з кондиціонування повітря та холодопостачання, теплогазопостачання і вентиляції, керує науковими дослідженнями за тематиками "Теплокористання низькопотенційних джерел енергії для опалення теплиць", "Енергозбереження в системах опалення і вентиляції", підтримує ділові й творчі зв'язки з багатьма організаціями і фірмами, які займаються проектуванням, виготовленням та впровадженням сучасних систем опалення і вентиляції.

У 2000 році Юрій Костянтинович Росковшенко очолив кафедру теплогазопостачання і вентиляції. За час роботи в КНУБА він опублікував понад 20 навчально-методичних та понад 60 наукових робіт, в т.ч. патенти України на винаходи. Ю.К.Росковшенко бере активну участь у громадській роботі університету. Він є заступником головного редактора науково-технічного збірника "Вентиляція, освітлення та теплогазопостачання", членом Вченої ради університету та Вченої ради санітарно-технічного факультету, користується заслуженим авторитетом серед викладачів, співробітників і студентів університету.

Щиро зичимо Юрію Костянтиновичу творчих успіхів, доброго здоров'я, благополуччя і сімейного зашито!

КОЛЕГИ, ДРУЗИ, СПІВРОБІТНИКИ

Указом Президента України "Про відзначення державними нагородами України з нагоди Дня податкової служби України" за особливий внесок у розвиток податкової служби України, забезпечення виконання завдань щодо мобілізації коштів до бюджетів усіх рівнів, високий професіоналізм

Нагороджено почесним званням

"Заслужений діяч науки і техніки України"

БУШУЄВА Сергія Дмитровича — президента Української асоціації управління проектами "УКРНЕТ", професора, завідувача кафедри проектного менеджменту КНУБА

Нагороджено медаллю "За працю і звитягу":

ТЕСЛЮ Юрія Миколайовича — професора КНУБА
ТІМІНСЬКОГО Олександра Георгійовича — доцента КНУБА

"КНУБІВЦІ" В ПРОЕКТАХ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ

Нещодавно, у липні цього року, Державна податкова адміністрація України започаткувала проект по вдосконаленню адміністрування податку на додану вартість (ПДВ). Цей проект є унікальним хоча б тому, що впроваджується вперше у світовій практиці і за своєю складністю, масштабістю і важливістю не має аналогів в Україні, тим більше його реалізація обмежена досить стриманими термінами.

Викладачі нашого університету — представники кафедри проектного менеджменту, кафедри інформаційних технологій та кафедри автоматизації технологічних процесів — брали участь у реалізації цього проекту, забезпечували його наукову, методичну і організаційну підтримку. Це професори Бушуєв Сергій Дмитрович і Тесля Юрій Миколайович, доценти Тімінський О.Г. і Бушуєва Н.С., аспірант Войтенко О.С., студенти Торопніна Ніна, Соболевська Лєся, Тригубенко Ольга.

В рамках цього проекту і з метою вдосконалення процесів модернізації та розвитку в Державній податковій адміністрації (далі

— ДПА) було організовано офіс з управління проектами і програмами, який координував роботу регіонів України у впровадженні проектів. Офіс з управління проектами і програмами ДПА України перші чотири місяці проекту (по листопад 2004 р.) складався включно з представників КНУБА. Керівником офісу був завідувач кафедри проектного менеджменту професор Бушуєв С.Д.

В ДПА було створено Стратегічний комітет щодо розвитку та модернізації органів Державної податкової служби, до складу якого також увійшли представники КНУБА.

Офіс з управління проектами і програмами розробляв наукові рекомендації щодо теоретичних основ проекту (впровадження збалансованої системи оцінок реалізації проекту, застосування кластерного підходу в адмініструванні податків, використання окремих креативних технологій тощо), розробляв електронні моделі проекту за допомогою сучасних інформаційних технологій, готував аналітичні матеріали для

керівництва ДПА за результатами моніторингу проекту.

Проект ще триває, але вже перші його результати показали його потрібність і доцільність. Його реалізація вже дала змогу уникнути значних втрат бюджету України, попереджувати злочинні схеми ухилення від оподаткування, зробити суттєві кроки на шляху до того, щоб діяльність ДПА України була прозорою, вільною від суб'єктивного впливу (завдяки впровадженню в дослідну експлуатацію нових автоматизованих систем та АРМів), що в свою чергу орієнтує роботу податківців на партнерські взаємовідносини з клієнтами (платниками податків).

Завдяки цьому проекту попереджено втрата бюджету України на декілька мільярдів гривень.

Проект був високо оцінений Президентом України, велика кількість вчених і податківців була нагороджена державними нагородами. Приємно, що серед них і наші викладачі Бушуєв С.Д., Тесля Ю.М., Тімінський О.Г.

*Н.ТОРОПНИНА,
магістрант групи УП-61*

ПІВСТОЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ КАФЕДРИ ТЕХНОЛОГІЙ БУДІВЕЛЬНИХ КОНСТРУКЦІЙ І ВИРОБІВ

Третього грудня кафедра ТБКВ відзначала своє перше півстоліття. Засновано її було у 1954 році. За п'ятдесят років своєї діяльності кафедра стала значною складовою науково-навчального потенціалу університету. Для будівельної індустрії України та інших країн кафедрою підготовлено 3828 фахівців, в тому числі 3747 інженерів і 81 наукових співробітників.

Привітати із святом своїх викладачів прийшли випускники кафедри, нинішні директори підприємств будівельної індустрії, Герої України, Заслужені будівельники України, відомі науковці. Серед них директор Київського заводу алюмінієвих будівельних конструкцій М.І.Палієнко, голова ради навчально-науково-виробничого комплексу "Київбудіндустрія", генеральний директор АП "Київміськбудматеріали" В.Г.Нестеров, директор заводу ЗБК ДБК-3 В.І.Буглак, колектив ВАТ ЗБК ім.С.Ковальської (голова правління наш випускник О.С.Пилипенко), начальник ДСК-4 "Головкиміськбуд" П.С.Шилюк, голова правління Броварського заводу будівельних конструкцій М.І.Дудар, голова правління заводу ЗБВ-5 В.Ю.Сурул, генеральний директор, голова ради директорів Київської обласної асоціації будівельних матеріалів "Київбудматеріали" А.В.Бублик, директор заводу сухих будівельних сумішей Hanelk Bautechnik Україна О.В.Числицька, голова правління ВАТ "Київбуддеталькомплект" М.О.Савченко, віце-президент корпорації "Укрбудматеріали" П.В.Захарченко, голова компанії "Будмакс" С.О.Ткаченко та ін. Не забув про ювілярію і колектив холдингової компанії "Київміськбуд", яку очолює випускник факультету і кафедри, Герой України В.А.Поляченко.

Лунали вдячні слова, щирі побажання. Про приємні подарунки у вигляді телевізорів, ксероксу, що так необхідні сьогодні для роботи і навчання, також потурбувалися гості.

Ректор нашого університету д.т.н. А.М.Тугай вручив випускникам і співробітникам кафедри нагороди. Так, знаком "Знак Пошани Університету" із занесенням імені винуватців до Книги Пошани нашого закладу за вагомий внесок у розвиток університету нагороджено М.І.Палієнко, П.С.Шилюка, Г.Я.Антоненка. Знаком "Відмінник освіти України" було відзначено професора кафедри Л.О.Шейніча, Почесною грамотою Міністерства освіти і науки України — доцента А.А.Майстренка та ст.викладача Л.М.Рижанкову, Подякою Голови Київської міської держадміністрації — професорів Р.Ф.Рунову та М.А.Новгородського, доцента В.М.Кокшарьова, Подякою голови Соляно-Янської районної державної адміністрації у м.Києві — професорів Н.Г.Русанову та О.А.Волянського. Почесною грамотою КНУБА і грамотою нашого навчального закладу були нагороджено викладачів і співробітників кафедри, відзначено грошовими преміями.

Надзвичайно приємно було чути щирою подяку для викладачів та цікаві спогади про своє студентське життя, яке ніколи не забується, від випускників кафедри. Сама ж кафедра ТБКВ також не залишилася у боргу перед своїми засновниками та випускниками. Були крупним планом представлені фотографії доцентів, професорів, зав. кафедрою 50-80-90-х років з розповіддю про їх досягнення, завдяки чому наукова школа кафедри отримала всевітнє визнання. Це В.А.Шевченко, Б.В.Стефанов, О.Л.Калішук, І.А.Кириєнко, В.Д.Глуховський і ін. та весь той потужний науково-

Кавалери "Знаку Пошани Університету": М.І.Палієнко, П.С.Шилюк, Г.Я.Антоненко

Із щирими побажаннями кафедрі виступає В.Г.Нестеров

педагогічний колектив кафедри, який працює і нині продовжує робити свою благородну справу.

І.Герашенкова

Гості вечору: (зліва направо) С.О.Полонська, зав. лаб. НДІБВ, випускниця 1962 р.; В.О.Здон, радник генерального директора "Комбінату будіндустрі", випускник 1955 р.; М.М.Клименюк, зав. кафедрою менеджменту АМУУ, випускниця 1961 р.; М.А.Новгородський, професор кафедри; Т.М.Шкет, випускниця 1976 р.

Моя думка

Інтелігент. Хто він?

За енциклопедією інтелігенція — соціальна група людей, що професійно займаються творчою розумовою працею, розвитком та поширенням культури, виконанням специфічних функцій управління у виробництві та інших сферах суспільного життя.

Випускники будь-якого вищого навчального закладу повинні бути не лише фахівцями у своїй галузі, але й інтелігентними людьми. ІНТЕЛІГЕНЦІЯ — це еліта кожної нації, саме з неї виходять керівники та організатори як найвищого рівня (президент, міністри, депутати Верховної Ради), так і середнього (організатори виробництва, вчені, вчителі, медики і ін.)

ІНТЕЛІГЕНТ, перш за все, — вихована людина, яка з повагою ставиться до думки і позиції іншої людини, навіть якщо вона не згодна з цією позицією. Він ніколи не буде голосно розмовляти в кіно чи в театрі, автобусі чи магазині і голосно сміятися. Інтелігентна людина завжди рахується з оточуючими людьми, вона не буде, наприклад, присвелоно цілуватися з коханою люди-

ною, скажімо, у коридорі університету, на вулиці, чи на ескалаторі метрополітену, що нерідко можна побачити. Інтелігентна дівчина ніколи не сяде хлопцеві на коліна в коридорах свого навчального закладу.

Дуже важливим фактором є мова спілкування. Живучи на Україні, потрібно, незалежно від національності, володіти державною мовою, бо це елементарна повага до корінної нації. Не можна назвати інтелігентними і людей, навіть депутатів Верховної Ради, які з трибуни виступають іншою мовою. Це або неповага до українського народу, або нездатність оволодіти державною. І в одному, і в другому випадках ця людина не повинна бути депутатом вищого законодавчого органу. А взагалі український інтелігент має володіти українською, російською, а також англійською мовами, бо практично всі міжнародні наукові конференції та спілкування відбуваються англійською. І, звичайно, виключається таке явище, як матірщина, яка інколи лунає з уст людини, що вважає себе інтелігентом. Особливо жальливо, коли до цього вдаються молоді дівчата або жінки. Без мови не може бути держава. Характерним прикладом, достойним наслідування, може бути Ізраїль, куди з'їхалися люди з багатьох держав світу. Вони повернули до життя мову, яка вважалася відмерлою — іврит. І тепер той, хто не володіє івритом, не може розраховувати на будь-яку кар'єру в цій країні.

Справжній інтелігент ніколи не вдаватиметься до насильства над якою людиною. На превеликий жаль, наше телебачення не лише не виховує молодих людей, а, навпаки, їх розбещує. Це стосується і, зокрема, кінофільмів, переважно американських, перенасичених смертю, або стрільбою, вибухами тощо, що призводить до висновку про знецінення життя людини. Інтелігентна людина визначається певними естетичними смаками. Термін "естетика" було введено на початку XVIII ст. німецьким філософом Баумгарденом. Наприкінці XVIII на початку XIX ст. естетика посідає визначне місце в духовному житті людства. Одним із найяскравіших представників української філософії та естетики був Григорій Сковорода. Естетичні та художні смаки не залишаються незмінними протягом життя, на них впливають вік, рієнь освіти, досвід, мода тощо. Слід підкреслити, що естетика України мала мистецтвознавчу орієнтацію. Інтелігент значною мірою характеризують його музичні смаки та уподобання. Протягом століть українська народна пісня була зразком високої мелодійності, ліризму, а, нерідко, й гумору. Недарма українська народна пісня, як вважають фахівці, знаходиться на 2-му місці в світі після італійської. Візьмомо, наприклад, такі українські народні пісні як "Віють вітри, віють буйні", "Гандзя", "Вечір надворі", "Дявилось я на небо", "Ніч яка місячна, ясна, зоряна", "Розпрігтайте, хлопці, коней!", "Повій, вітре, на Україну", "Реве та стогне Дніпр широкий", "Ой не світи, місяченьку" та інші. Вони відомі у всьому світі, співають їх і в Росії, і в Польщі, і в Канаді, згадують пісні у своїх творах і А.П.Чехов, М.В.Гоголь, і О.С. Пушкін. Коли співаєш українська пісня, чудові слова якої,

як джерельна вода, живить і змілює душу, то, як згадують слухачі, хочеться жити і творити.

Є музика вічна, яка заціпає найглибші струни людської душі, а є одноподенка, яка лише збуджує людину. Коли я проходжу повз буфет в архітектурному корпусі, то завжди чую оглушливий тупий ритм, без будь-якої мелодії.

На жаль, і комітет з радіо та телебачення України зовсім не дбає про музичне виховання майбутнього інтелігента. Серед багатьох програм лише "Квіти класичний" автором і ведучим якої є режисер Анатолій СОЛОВ'ЯНЕНКО (молодийші) — син відомого співака, народного артиста СРСР Анатолія Солов'яненка, дає зразки справді прекрасної музики. У своїх передачах він показує фрагменти з опер, розповідає про їх виконавців. Є ще декілька творчих діячів, які в своїх передачах зачаровують глядачів мелодіями вітчизняних романсів та пісень, які надають величезну насолоду та хвилюють душу. Але це лише година чи дві на тиждень.

На концертах нині переважає або гумор сумнівної якості, або "попса". Арія або дует з опери стали великою рідкістю. Практично відсутні на українському телебаченні симфонічні концерти. Популярність так званих "зірок" тепер залежить не від таланту та працездатності, а від фінансових можливостей їхньої "розкрутки". Слово "зірка" стало масовим, хоч в дійсності зірки можна назвати в Україні лише трьох-чотирьох виконавців. На превеликий жаль, наші найкращі оперні артисти їдуть за кордон, де отримують належне визнання.

І ще про так звану глобалізацію, яка поширюється на всі країни, ліквідує національні особливості держави. В Україні, не дивлячись на

трьохсотрічну русифікацію в усіх напрямках, збереглися національні риси і в побуті, і в культурі, і в естетиці, і в економіці, які треба не втрачати для наступних поколінь українців. А що ж відбувається в дійсності? В Києві вже третина магазинів та громадських приміщень мають або англійські назви або переклади з англійської. Узяти хоча б фасад Центрального університету України, де вміщено три англійські назви. Пройдемо далі. Навпроти Центрального Загсу розмістився магазин DOMUS. З цієї висівки українська людина навряд чи зрозуміє що в ньому можна придбати. Так само вже кілька років розташовано на Хрещатині магазин VDone (назва без розтлумачення), лише сама висівка написана ще кирилицею — ВІДІВАН. В геометричній прогресії з'являються нічні клуби, бари, казино, гральні автомати, тобто ми беремо з Європи та США найгірше. Між тим у США, а я там був кілька разів, не побачив жодної реклами сигарет, а у нас відповіди бігборди на кожному кроці. Дизайн навколишнього середовища, безумовно, є одним з факторів виховання національної свідомості інтелігента. Прикладом і взірцем для України в питанні збереження національних традицій може бути японський дизайн, який чітко протиставляє тенденції художньо-образної глобалізації, уніфікації і одноманітності середовища, що оточує людину.

На мою думку, в справі етичного та естетичного виховання студентів-майбутніх інтелігентів у нас далеко не все гаразд і необхідні систематичні зусилля як керівництва університету, так і всього професорсько-викладацького складу.

В. МИХАЙЛЕНКО, д.т.н., професор

P.S. Що для вас є критерієм елітарності?

запитала у студентів, викладачів, співробітників КНУБА і просто знайомих студію редакції **Наталія Баран**. Читайте, як вона отримала відповіді:

"Щоб були вершки, молоко мусить відстоятися"
Галина Сергієв С., викладач:
У наш час елітарність визначають чотири складові: знання, сила, гроші, доступ до інформації. Можна сказати, що нині спостерігається певний дисбаланс у співвідношенні цих складових: надто багато ваги надається грошам. Це добре, що в суспільстві є багаті люди, спроможні самі отримати та дати своїм дітям ґрунтовну освіту. Але елітарність — це ще й добре виховання і моральні чесноти, і патріотизм.
Ми — молода держава, еліта якої цілеспрямовано, систематично вини-

щувалася. Тринадцять років надто мало, щоб сформувалася справжня еліта. Англія, наприклад, століттями виховувала свою еліту. Щоб були вершки, молоко мусить добре відстоятися."

"На жаль бути інтелігентним нині — це некруто"
Таня Дончак, студентка КНУБА:
Я б вивела так формулу елітарності: талант людини плюс здатність і вміння його реалізувати. А це постійне прагнення до досконалості, викристалізування тих рис і здібностей людини, які вирізняють її з-поміж інших. Ця кристалізація починається з виховання ще в дитинстві. Для мене елітарність тісно пов'язана з інтелігентністю. На жаль, багато молодих людей вважають, що бути інтелігентним нині це некруто. А дехто переконалий, що досить мати багато гро-

шей — і ти вже еліта. Я з цим не погоджуюся. Тарас Шевченко походив з бідної неписьменної сім'ї, а його вважали за честь приймати у петербурзьких салонах. З іншого боку, багато людей, які мають матеріальні та інші можливості для свого розвитку, не користують із цього, не працюють над собою. Гадаю, що жодні атрибути багатства не зроблять цих людей елітою.

Ігор Грицай, студент НАУ:
Правильні манери — старомодні. Мова без сленгу і матів також не актуальна. Сам Президент Кучма визнає її неефективність. От як приправив свою мову кількома соковитими матами та різними покручами — аміть все всім стає зрозумілим. Ну, а тверді переконання про честь і совість, високі моральні засади ("не кради", "не пожай чужого", "люблю ближнього свого"...) — це вже справжня архаїка.

З цими принципами надприбутків швидко не здобудеш. Їх хіба що декларувати на показ можна. Чи закликай жити за такими ідеалами і служити своєму народові інших. А самому жити на одну викладацьку, чиновницьку зарплату?.. Е, ні, звиняйте: життя один раз дається.

Хто переможе Хам чи Яфет?
Сергій Михайлович П., викладач:
За все своє життя я не взяв жодного хабара, жодного разу заради кар'єри чи грошей не пішов на компроміс із власною совістю. Хоч міг би. І ніколи не шкoduвав за тим, що не зрадив своїх принципів. Яюсь один мій колишній студент навмисно оббрискав мене болотом із-під коліс свого "Опеля". Для нього це була своєрідна сатисфакція. Хто ти, мовляв, такий зі своєю освітою, інтелігентністю, манерами, зі своїм кодексом честі? Колись він на заняттях доводив мені, що все це віденгойд яйця не варте. Найголівніше, мовляв, — вміти у цьому житті крутитися, вміти з усього скористатися... Він зумів. А я — ні.
"Ось воно, хамова і яфетова сила!" — сказав, закінчуючи нашу розмову Сергій Михайлович. Хам тут виявився впевненішим і сильнішим. Хами взагалі сьогодні почувуються дуже комфортно і поведуться нахабно на всіх рівнях. І найагрозливніше, коли хамова сила починає переважають яфетову, коли замість справжньої еліти формується псевдоеліта, яка замість того, щоб служити народові, паразитує на його тілі (у древньому Римі про таких говорили: бідним приймав він у багату провінцію, багатим вивіхав із бідної провінції). І тоді суспільство поволі деградує".
Н. БАРАН, студентка

Чи знаєте ви? Мільйон, мільйон карток

Кожного року мільйони людей відправляють одне одному яскраві новітні чи різдвяні картки. І хоч сюжетні їх прості, отримати вітання завжди приємно. Адже в них вкладено частку душі відправника.
Першим, кому прийшла у голову ця блискуча ідея, був англійський художник Добсон. У 1795 році він намалював пробну серію різдвяних карток. Але його починання отримало розмах лише в 1843 році, коли інший англієць, сер Генрі Коул, директор музею Вікторії і Альберта в Лондоні, вирішив подарувати своїй бабусі до Різдва скорпіон. За замовленням сера Генрі художник Джон Хорлі зобразив на картинці розчиреного Биз дройма (12х7см) три покоління поважного сімейства Коул. Картка була віддрукована накладом у тисячу екземплярів і пущена у продаж по ціні в один шиллінг. А невдовзі такі різдвяні картинки стали друкувати оригінальним способом і продавати в Європі.
Популярність поштових вітальних карток була незвичайною і пояснювалася передусім їх дешевизною: вони коштували менше конвєрта з маркой. Крім того, картки стали не лише засобом

спілкування: їх почали колекціонувати, а в продажі з'явилися спеціальні альбоми для класифікації і збереження. До зимових свят на картках зображували найрізноманітніші сюжети: чарівні дітлахи, пухлякі ангели, засніжені будиночки, композиції з ялинових гілок і квітів. Незмінним залишався лише напис — "Щасливого Різдва" чи "З Новим роком!" У нас до Різдва торговці у першу чергу виписували з Європи французькі, німецькі та австрійські поштові картки. Правда, німецькі сюжетні із сахаротрусами, мумомерами, гномами і свинячим корипри, ставали невеликим попнитом, зате на розпродаї йшли французькі сюжетні із сюсюсицями і пляшачими шампанським. Видати таким способом літографії, приспані блискітками, а іноді ще розфарбовані від руки, різдвяні картки ставали в домі на помітне місце.
Підготував **Б. ГЕРАСЬКО**, студент групи **ЗКД-31**

Щасливого Різдва!
Рисунок М. Сивашової

Кухня НОВИЙ РІК — ТЕРШИЙ ПІДКІД ДО СТОЛУ

Новий рік — це найяскравіший привід. Поштовх, щоб із захопленням стирчати на кухні, щоб зібратися з друзями, всією сім'єю навколо столу, щоб зазвати у гості друзів, щоб уважно їсти найсмачніший й запивати чимось міцним. Підстаємо келишки, готуємо закуски, маринуємо стіццю, агадуємо обряди... Завітайте на урок у школу "А+Б"!

Кальбаси у рисовому ківалі
Порція на 4 чоловіки: 400 г сирих кальбарів, 1 кг рису, 200 г вершкового масла, 200 г ріпчастий цибули, 3 крупні моркви, 1 червоний болгарський перець, один пучок петрушки, маслини і жувальна, сіль і перець.
Приготування:
Відварити рис, злегка протушувати його разом із тонко нарізаною морквою. Очищені й промиті кальбаси нарізати широкими скибочками, обсмажити разом із ріпчастою цибулею, злегка посолити. Викласти рис у тарілку, посередній розмістити кальбаси. Прикрасити блюдо гілочками петрушки, журавлинкою, маслинами та болгарським перцем, розмістивши його навколо рису.
Рецепт надав ресторан "Майамі-Блюз"
Торт "Вишнева"
Рум'яне яблучко — символ здоров'я і довголіття. В Чехії з нього роблять своєрідний пудингчик — насаджують сажу, навколо рисують вензеля з сметани і розкладають консервовані вишнішки. В Україні з

мороженої вишні варили компоти до святкового столу. Від сльози до рілє — готуємо вишневий торт із сметанним кремом.
Для тіста необхідно: 1 стакан борошна, 1 стакан цукру, 7 яєць, 1 ст. ложка какао, ромова есенція. Для крему: 500 г сметани, 300 г консервованої вишні, 1 стакан цукру, 1 ст. ложка желатину. Для прикрасення: 200 г збитих вершків, шоколадна стружка, кілька полумиш, листочки м'яти.
Збити яєчні білки із цукром. Потім повільно всипати борошно, постійно помішуючи. Додати какао, ромову есенцію. Тісто ретельно вимішати, вистипати у форму, випікати до готовності (15–20 хвилин). Збити міксером сметану і цукор, додати желатин і вишню, все перемішати. Коржи перемзати кремом, прикрасити вершками, ягодами і шоколадом. Торт залишити у холодильнику, щоб крем згуз.
Рецепт з ресторану "Non-Stop"
Ліцця у маришаді
4–5 яєць, 350 г води, 350 г оцту, 1 ч. л. солі, пів ч. л. цукру, 1 маленький лавровий листок, по 3 зер-

ничи духмяного перцю і гвоздики.
1 маленька цибулина. 1–2 стручки червоного гірко перцю.
Яйця зварити накруто. Із приправ зварити гострий маринад, охолодити і залити ним очніє яйця. Накрити їх тканиною і покласти в холодильник на кілька днів, щоб пройшли маринадом.
Приготуйте, рідше смачно!
За рецептом **Віри Буманюк**, студентки КНУБА
ПРИЙШАО РІЗВАО
Подарою сьогодні найголівніший різдвяний рецепт:
Купля із пшениці
Попередньо замочену на кілька годин добре промити пшеницю залити гарячою водою. Коли закипить, процідити крізь сито, промити холодною водою і поставити на малий вогонь в духовку чи на плитку. Коли пшениця звариться, охолодити її. Розтерти в мекатрі слякнуду добре промитого і запареного маку, вимішати з пшеницею і додати меду до смаку. Якщо кашу знайду груста, додати до неї трохи перетераної холодної води і слякнуду поснічених горіхів, все добре розмішати.

Студентська душа прагне Виразення у написах по універсу

Мовістиме "перерисих людей"

Посмотри на себя В зеркало

ЗАЛИШИВСЯ СЛІД НА СТІНІ

"Хто писав — не знаю, а я, лох, читаю, а я, кадр, сміюся..." (Біля вікна на одному з факультетів).

Навіть уже печерні люди потребували спілкування. До винайдення паперу було ще дуже далеко, до телефонії і глобальної комп'ютеризації — взагалі віки. Кмітливий первісний інтелект зауважив дві речі — порошки стіни власної хижі та вуглинок. Спочатку за інструмент писання міг слугувати й камінь.

Тепер є всі засоби для того, щоб здивувати людство наступних століть цікавою інформацією про нашу дійсність. Однак частина нашої молоді не довіряє новітнім інформаційним технологіям. Книжка може згоріти, файл — з'їсти вірус, а от стіни витриваліші. Тому, вже починаючи зі школи, на них пишуть: освідчення в коханні, формули з фізики чи математики. Здебільшого — останнє. Трохи рідше — "ТАНЯ + КОС-ТЯ = ЛЮБОВ". Саме великими літерами, якщо йдеться про суперництво або суперника. Щоб увесь клас, школа знали й щоб солодкий парочку було соромно.

Серед написів про почуття у нашому КНУБА трапляються й пристойні. Молодь оприлюднює свій стан закоханості. Часто використовують для цього англійську мову й сердечка.

Студенти не оминають увагою й не менш наболіле питання — навчання. І тут простежується розчарування, ще й римоване: *Ліпше гнити в ПТУ, чим учитися в КДУ або Єли КНУБА твоей дом родной — ти совсем дурной.* А ось ще один інтелектуальний рівень: *Водка в грандині стакане искрится, радуєт душу, волнуєт у-*

Була вже впевнена, що цей матеріал так і залишиться лежати в редакції. Хоча, щоб його добути, довелося витратити чимало часу у ходіннях з нотатником по універсу. Але недавно, піднімаючись ліфтом до редакції на VI-й поверх, знову спостережливі нові сліди мавпячої культури (до речі, влітку стіни ліфтів були старанно зафарбовані, щоб цього не бачити!). Отже, читайте!

робу. Если же водка мешает учиться — Ну ед /.../ эту учебу!!! Мураж.

На підвіконні навпроти одного з деканатів знайшла нечіткий напис: *"Талон дай, сука!"* До чого довів студента екзаменатор — стрес, агресія і страх примусили бідолоу написати таке. В очі такого викладачеві-садистові не скажеш, а розрядитися треба. Отож стало в пригоді підвіконня. Однак, якби цей студент читав, що пишуть на поручнях його колеги: *"Саша, відвідуй заняття!!!"* — проблем би не було.

У університеті, на підвіконнях, точиться боротьба за визнання найкращого освітнього закладу у Києві. Університет, попри складність навчання, яке веде до смерті (*"поступия в універ, переважися — і помер"*), пропагують свою вищість через приниження НАУ. Інші пишуть їм, що це все брехня, бо в їхньому університеті — найгарніші дівчата й тут навчають вмінно жити.

Стіни витерляють усе. І політичні заклики, і філософські роздуми про сенс життя (до речі, студенти запевняють, що жити треба всім на зло і тому, що це робити — просто прекрасно), і назви улюблених музичних груп, й адреси сайтів, і ненормативну лексику. АЛЕ ЧОМУ МИ ПОВИННІ ТАКЕ ТЕРПИТИ?

ІНТИМУНО-УАЛЕТНІ Й ІНШІ ЗІЗНАННЯ

Передбачаю, що на стінах і підвіконнях пишуть під час перерв. На парках засобом

для вираження своїх почувань створює парті. Адже тільки їм можна довірити свої справжні бажання: *"Я не хочу думати!"*. Викладачеві у віці правди не скажеш, а висловитися кортить. Деякі фрази звучать як афоризми: *"Мало сказати — хочу, варто сказати — що?"* Чи: *"Екзамен відміняється! Усі білети продані!"*.

Мабуть, писати під час лекцій на партах краще, ніж заважати розмовами про учорашній футбольний матч чи про новинки косметики своїм одногрупникам (припускаючи, що для них лекція така цікава).

Традиційним місцем для одкровення студентів є туалети. Але, зважаючи на те, що після ремонту туалетів на 1,2,3 поверхах, коли в них з'явився білосніжний кахель, красиві двері, тепер ні у студентів, ні у студенток не виникає бажання їх розмалювати. І зовсім інша картина в тих туалетах, де плитки нема, двері зсередини не замикають. Отже, спрацьовує роздратування, що мусяш справляти нужду в таких естетично некомфортних умовах, а думки про те, що ти псуєш державне майно і ін. якість не виникають. Подібні почуття охоплюють й при спогляданні аудиторій, стіни яких позатікали від дощів.

Але все-таки у той момент, коли рука тягнеться надярпати на парті або стінах ліфту те, що хвилює душу, скажи собі: **"СТОП!"**. Сім разів подумай і напиши про проблему до газети "А+Б". Це складніше, бо потребує паперу і ручки, але ефект від цього більший — тебе почують інші, а то й допоможуть.

І. ГЕРАЩЕНКОВА

І знову "А + Б" представила місце в газеті небезразличному автору **Сергею Петровичу КИМУ**. Всього все обійшлося, що проходило в університеті, полковник запаса **С. Ким** пропускає через себе, свої душу і серце, не остається невнимательним к плохим поступкам, отмечает все хороше, что происходит в нашей независимой стране — Украине. Таким образом его **"Взгляд со стороны"** пронизывает каждого. Читайте!

"Взгляд со стороны" пронизывает каждого. Читайте!

"...Пятитися раком старушка-уборщица..."

Подняла ночь... Или раннее утро? В снег ли, в прозу ли старается гуртом Наши уборщицы, чтобы убрать, То, что студент днем сумел набросать.

Жвачкой загажено все, что угодно. Его замком запальти — это модно. Чтобы жи-жи-каль потом втихаря — День в институте провел я не зря.

Вы посмотрите на это, друзья, Без омерзения видеть нельзя — Пятна плевков, бутылки, стаканы, Кучи бумаж, кожура от бананов...

Пятитися раком старушка-уборщица. Думаешь, этого очень ей хочется? Простое на пенсимо, что ей дают, Люди нормальные не проживут.

Стонет уборщица, грязь убирая. Ну, а студенты, культуры не зная, Новые пакости в жизнь воплощают — Всякую дрянь в унитазы бросают.

Вот и карячится женщина с тряпкой, Чтобы студент в чистоте, за тетрадкой, Мог бы спокійно науки учить И специальность потом получить.

Ведь интересно придуркам с зачеткой — Бабка, что с ночи трудится гнилой, Вытащит дрянь эту из унитаза После мучений иль с первого раза?

Вам бы усвоить одно, — что культура К вам не придет, слово круглая дура, Как приложенье к диплому и ролбу. А бескультурье — варварства бомба!

26.06.2004 г.

С. КИМ

Я — шлях, історія і життя

ВАША ДУМКА ПРО ХРИСТА

РІЗДВО ХРИСТОВЕ

Ми звикли бачити спокійний, сімейний, напівказковий лубок Різдва: волхви, ангели, пастухи, посмішка Матері і тепле дихання тварин біля ясел...

Але дивіться, які тривожні нотки ще є в євангельській розповіді про Різдво. Аж ніяк не з іділічної "любові до природи" Марія народжує Сина не у людському будинку, а в хліві. Попросту в ту ніч перед Матір'ю виявились замкнані всі двері Віфлеєма: ніхто не погоджувався дати їй притулок... У світі людей Спаситель з першої ж миті Свого життя є бездомним...

Волхви, розшукуючи Христа, запитували на вулицях Єрусалиму: "Де є цар іудейський, що народився?" І тут вони були викликані на допит до правителя. Ми не помічаємо незвичайності та зухвалості цього їх питання, лише святитель Іоанн Златоуст пояснює: одне таке запитання могло коштувати їм життя. Ірод не мав прав на престол, і до влади він прийшов за допомогою римлянинів. Як усякий узурпатор, він боявся за свою владу, всюди підозрюючи змо-

Наше місто є дуже мальовничим й надзвичайно багате старовиною. Його історія й культура є найбільш довговічними. Так, на вулиці Московській, 42 (Печерськ) розташовано Свято-Веденський чоловічий монастир XIX століття. Його настоятелем є архимандрит Даміан. Видається в монастирі й православна газета "Золотые колокола". Її редактором є ієродиякон Авенір (Осауленко). Саме він запропонував напередодні Різдва Христового та Нового року розповісти студентам КНУБА про своє патримоніум по святих містах, у Ізраїль, надав газеті знімки церкви Різдва Христового, ікони Різдва Христового, печери церкви Різдва Христового, де срібна зірка, яка знаходиться під Вітарем, вказує точне місце народження Ісуса Христа.

Це про нього, Ірода Великого, римський імператор Август сказав своє блискуче слівце: "У країні Ірода безпечніше бути свинію, ніж царським сином". Свиней іудей у Іху не уживали; а Ірод справді вбивав власних синів, як тільки у нього виникала підозра про плани їх власного якнайвишшого воцаріння.

Але почуття обов'язку, віри й поклоніння було сильнішим у волхвів, ніж політична "розсудливість". Мабуть, лише тому вони все-таки знайшли дорогу до Віфлеєма.

Одразу після поклоніння волхвів Йосиф бере Марію і її Сина й убігає з іудей до Єгипту, рятуючись від Ірода. У Віфлеємі ж, куди для перепису

зібралось велика кількість народу, за наказом царя було вбито всіх малюків у віці до двох років.

Господь, який народився у Віфлеємі, прийшов у цей світ не просто, щоб стати людиною, але прийняти на себе усі страждання наших гріхів і смерті і перебороти цей тягар зусиллям Воскресіння. Віфлеємська колиска — Голгофський хрест — поклонна Ієрусалимська гробниця: Таки є шлях Предвічного Сина Божого, що дві тисячі років тому став ще й Сином Марії. І глядаючи хрест, і загроза з першої миті осіняють собою Його життя.

В християнській містиці часто можна зустріти просту, але дерзно-

венну думку: "Христос міг хоча б тисячу разів родитися у Віфлеємі, але нема тобі в цьому жодної користі, якщо Він хоча б один раз не народиться у твоєї власній душі".

Так, багато, занадто багато сказано останнім часом про душевний світ і спокій, що несе із собою Віра. Вона приносить мир, світ, і радість.

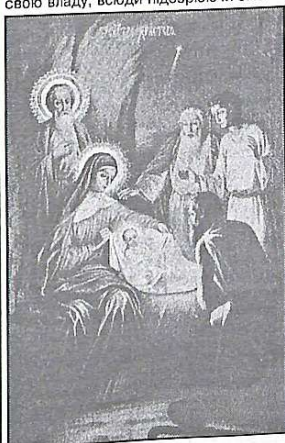
Окрім волхвів біля колиски дитяти Божого були ще й пастухи. Вони були із своїми стадами недалеко від Віфлеєма. Явлення ангелів, що покликав їх до Спасителя, описується в Євангелії від Луки (Різдва розповідь Луки трохи повніше оповідання Матфея. Понадусе це пов'язано з тим, що Лука ближче до інших апостолів знав Марію. Саме йому церковне сказання приписує створення перших ікон Божої Матері (зокрема Володимирської). І хоч всі відомі нам ікони з'явилися значно пізніше апостольської епохи, стійкість та стародавність цього переказу дозволяє припустити, що зображення, які дійшли до нас, мали своїми прообразами зображення, зроблені Лукою.)

Ангели заспівали пастухам першу пісню християнської ери: "Слава в

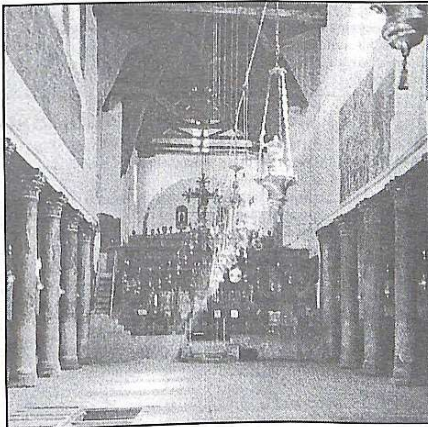
вишних Богу, і на землі мир, в людях благоволення". Зміст цієї молитви: Різдво Спасителя закликає горний світ ангелів уславити народження Творця на землі; Різдво приносить примирення і з'єднання людей з Господом вже на землі; Різдво відкриває людям благовоління Творця. У латинському перекладі ця молитва виглядає трохи інакше: вважається, що "благовоління", що згадується Євангелієм, належить не Богові, а людям. Тому остання частина латинського перекладу звучить як "мир в людях доброї волі" (pax in hominibus bonae voluntatis). Звідси вище вираз, який став штампом сучасної політичної журналістики — "люди доброї волі".

Отже, ангели привели у Віфлеєм волхвів і пастухів. Біля ясел зустрілися язичники та іудей. Для євангеліста Луки навряд чи це випадкова деталь. Він сам носить нееврейське ім'я і, вірогідно, був греком з Антіохії. На відміну від Матфея, Лука майже не цитує вітхазавітних пророцтв про Месію, а родовідне древо Ісуса починає не від Авраама, а від Адама і самого Господа, підкреслюючи тим самим, що служиння Христа належить не лише Ізраїлю, але й всьому людству.

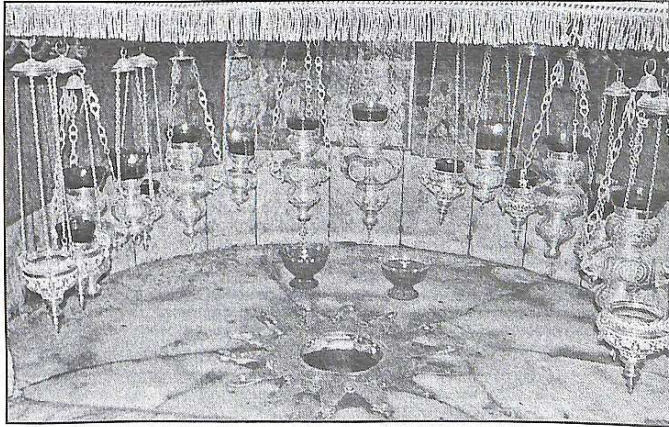
Ця ж ідея примирення народів у Христі в православній іконографії символізується зміщенням вола і осла біля ясел Віфлеємської печери.

Ікона Різдва Христового

Внутрішній вид базилики Різдва Христового

Печера церкви Різдва Христового. Срібна зірка, яка знаходиться під Вітарем Різдва Христового, що вказує місце народження Ісуса Христа

**Любимі
в спортиві**
Студентська спортивна осінь-2004

З 25 по 28 жовтня 2004 року проводилися міжнародні змагання "Студентська спортивна осінь-2004". У змаганнях взяли участь команди 7 вищих навчальних закладів України та Польщі. Серед них Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет ім. Г. Сковороди, Харківський національний університет ім. В.Н. Каразіна, Київський національний педагогічний університет ім. М.П. Драгоманова, Київський національний авіаційний університет, Національний технічний університет України "КПІ", Київський національний університет будівництва і архітектури, Краківська педагогічна академія. Змагання проводилися з таких видів програми як: плавання, футбол, баскетбол та легкоатлетичний крос.

Легкоатлетичний крос проводився на базі Київського національного авіаційного університету. Дівчата змагалися на дистанції 1 км, а хлопці — 3 км. Від нашого навчального закладу в змаганнях взяли участь наступні студенти: **Олександра ТКАЧУК** (ГІСТ-31), **Наталія КРЯЧЕК** (АБС-24), **Вікторія ЛИСЕНКО** (ГД-11), **Валерія ЛИСЕНКО** (ГД-11), **Сергій ТКАЧ** (СВВ-22), **Сергій КАПТАН** (МБГ-32), **Микола КОЗАЧУК** (ТВ-23), **Тарас ГОРБАНЬ** (ПЦБ-15), **Олександр ГРИЩЕНКО** (АТП-11), **Катерина ГАЙДАЄНКО** (АТП-11), **Яна ТОЛОЧІЙ** (ВВ-12), **Катерина ЛЕУТА** (МО-23), **Тетяна КОПАНЦІНА** (АБС-23).

С. КИСЕЛЄВСЬКА, ст. викладач кафедри фізвиховання і спорту.

Команда легкоатлетів — учасники естафети, яка проходила на базі НАУ (авіаційний). Квітень, 2004 р.

ВІТАЄМО

команду плавців КНУБА з успішним виступом на міжнародних змаганнях "Студентська осінь-2004"! Тренування до змагань у воді команда розпочала у цьому навчальному році — з 1-го жовтня.

Сім нагород вибороли наші студенти на блакитних доріжках Державного педагогічного університету ім. М. Драгоманова.

П'ять медалей різного ґатунку в індивідуальних номерах програми вибороли наші студенти: **Дмитро Касян** (гр. БМО-23) — дистанція 50 м, батерфляй — **друге** місце; **Анна Серета** (гр. ВВ-12) — дистанція 50 м, — **третє** місце; **Ельдар Аблякімов** (гр. АТП-52), дистанція 50 м, вільний стиль, — **третє** місце; **Ельдар Аблякімов** (гр. АТП-52), дистанція 50 м, н/м — **третє** місце.

Студенти посіли **два** призових місця у командному естафетному плаванні: 4х50 м, вільний стиль.

Друге місце — **Євген Борзерий** (гр. ПЦБ-47), **Ганна Сокур** (гр. ТБКВМ-11), **Ігор Мухін** (ПЦБ-37), **Анна Серета** (гр. ВВ-12).

Третє місце спортсмени-студенти посіли у комбінованій естафеті: 4х50 м у складі **Івана Боконі** (гр. БМО-11), **Віталія Забой** (Арх.-31), **Ігоря Мухіна** (ПЦБ-37), **Дмитра Касяна** (БМО-23)

Поради лікаря
Як вберегти горло від ангіни

Прийміть гарячу ванну із додатком трав'яних настоїв (березового листа, звіробоя). Розпочніть з температури води 36 °С, доводячи її поступово до 39–40 °С. Побудьте у воді протягом 15 хвилин. Увага! Виходити з ванни треба за допомогою когось іншого, тому що у цей момент може закритися голова. Необхідно закутатися у теплу ковдру й полежати протягом 30–40 хвилин, щоб добре пропотіти. У цей час треба випити стакан гарячого трав'яного чаю (з малиною, медом або прополісом).

Протягом дня прийміть **гомеопатичні ліки: Ляхезіс 6** (під час ангіни); **Аконіт 6** (під час підвищеної температури без запальних проявів); **Балзізія 6** (під час частих ОРВІ із перевагою виділень з носа); **Беладонна 6** (під час видимого запалення слизової оболонки носу, горла, очей). Приймайте ліки по 3 крупинки через кожну годину.

Пийте якнайбільше рідкого (до 1,5 л, при умові відсутності

у цей зимовий період багато людей скаржаться на простуду: нежить, біль у горлі. Хвороба найчастіше підстерігає тоді, коли людина ослаблена. В цей час треба "піддатися" хворобі, а собі дати відпочити. Інакше застуда все рівно "наздожене", але у більш важкій формі. Хоч буває так, що саме у цей час ніяк не можна дати собі розболітись ... Тоді скористайтеся кількома рецептами, які запропонував головний лікар санаторію-профілакторію нашого університету **Анатолій Михайлович СКОПЦЬ**.

серцевої недостатності у вигляді набряків ніг).
Приймайте аскорбінову кислоту по 1.0 гр на день.

Розсмокчуйте у роті мед по 1 чайній ложці тричі на день.
Лікуйтеся природними антибіотиками: (часник, прополіс). Найбільш ефективний антисептик — масло чайного дерева: у хлібну м'якушку закатайте 1 краплю і з'їдати 1 раз на день до їди протягом 10 днів.

Всі ці засоби не підходять для тих, хто хворіє на алергію!
Всі процедури, які було перераховано, (ванна, гомеопатичні ліки, мед) активізують захисні сили організму, виводять токсичні продукти життєдіяльності (насамперед потіння), знищують мікробів (часник, прополіс).

УВАГА! Якщо після ванни температура тіла стала підніматися, у жодному випадку не збивайте її. Під час підвищеної температури організму легше осилити мікробів. Для дорослої людини небезпечною може бути температура понад 41 °С, для дитини 38 °С. Якщо температура є високою прийміть ліки під назвою **ЛЯХЕЗІС 6** (по 3 крупинки через кожні 2 години).

І ще одне. У боротьбі із застудою добре зарекомендував себе препарат **ЕХІНАЦЕЯ** пурпурна. У коріння його містяться глікозиди, який підвищує опірність організму інфекційним і вірусним захворюванням, прискорює процес одужання.

Для стимуляції імунітету рекомендується приймати **ЕХІНАЦЕЮ** курсами по декілька тижнів. Після такого курсу перерва у кілька тижнів. Найефективніший її вплив — у перші 10 днів, занадто тривалий прийом може виснажити імунну систему організму.

А. СКОПЦЬ

Тлумачний словник студента

(Продовження. Поч. в № 2002–2004 рр.)

СПОНІЙ — абсолютно неприродний стан студента.

СТАРОСТА ГРУПИ — приборкувач (-ка) тигри.

СТІПЕНДІЯ — матеріальна компенсація зіпсутих під час сесії нервів.

СПИСУВАННЯ — основний інстинкт студента.

СТУДЕНТ (без шпартгалки) — вершник без голови;

(біля дошки) — у тилу ворога; (за дверима) — по той бік фронту; (підказує) — агент 007; (на перерві) — невловимий месник.

ТЕЛЕВІЗОР — найліпший друг студента.

ТЕСТ — завдання, що розв'язується методом потраплення пальцем в небо.

ТИЖДЕНЬ (студентський) — два вихідні й активна п'ятиденна підготовка до них.

ТРАВОВІДНИЙ — студент-вегетаріанець.

ТРОФЕЙ — відібрана викладачем шпартгалка.

ТАГАЧ — студент з величезною сумкою.

УРАГАН — студент, що записується на екзамен.

УТОПІЯ — невідійсненна мрія викладача про те, щоб усі студенти були відмінниками.

ФАКУЛЬТАТИВ — заняття, яке за вільним графіком ніхто не відвідує.

ХАОС — типовий стан кімнати у студентському гуртожитку.

ХІМІЯ — вогонь, вода і мідні труби.

ХОРОВОД — керівник хору шукає приміщення для репетиції.

ЦІНА (обіду в їдальні) — ставка вища за життя.

ЧАЙНИК — недосвідчений студент.

ЧЕРВОНЕНЬКА (квіточка) — диплом відмінника.

ШЕДЕВР — дипломна робота.

АЗІК — безплатний квиток додому.

ЯК ВЖЕ МЕНІ НАБРИД ЦЕЙ СЛОВНИК — психологічний стан його автора та читачів.

Но щастя, це вже нінець!

Уклала **Наталія ВЕСЕЛА**

Андрій Петрович Осітнянко

18 листопада 2004 року перестало битися серце талановитого вченого, прекрасного педагога, надійного колеги, завідуючого кафедрою міського господарства Київського національного університету будівництва і архітектури, доктора технічних наук, професора **Андрія Петровича ОСІТНЯНКА**.

Понад тридцять років його життя було віддано нашому інженерно-будівельному. Спочатку студент, потім аспірант, а з вересня 1974-го — асистент кафедри міського будівництва. Проживав шлях через посади ст. викладача, доцента, професора цієї кафедри. Значний час був і заступником декана факультету міського будівництва і заступником проректора з навчальної роботи.

Тепер трохи спогадів. Зустрінеш у коридорі струнку постать красивого чорнявого, ошатно одягнутого чоловіка, який з тобою з охотою привітається, доброзичливо посміхнеться — і на душі стає приємніше. Співробітники деканату згадували: як довідав-

ся **Андрій Петрович** про якомось студента-неудачу, що "букує" на одному місці, і, як не прагне, не може вижити нагору, то й забирає його до себе. Допоможе, навчить працювати, витягне його човен з мілини. І дивись — праця учня стала результативною, і з труднощами, що здавалися немислимими, вийшов юнак переможцем.

Основними напрямками наукової діяльності професора **А.П. Осітнянка** були комп'ютерні технології в містобудівному проектуванні та сучасні проблеми урбаністики і містобудівної економіки.

Професор **Осітнянко** опублікував понад 100 наукових праць, 22 навчально-методичні роботи, підготував 3 кандидати наук, 15 магістрів. Успішно працював з 6-ма аспірантами, готував претендентів до вступу в аспірантуру. Його успішна робота була відзначена адміністрацією університету, районною адміністрацією та Київським мером.

Щемить серце колег, друзів, співробітників від нестерпного болю втрати 56-літньої людини, вченого.

Колектив кафедри

Пам'ятаємо
Йосип Павлович Новотарський

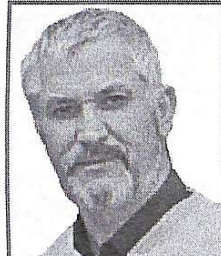
18 листопада трагічно загинув доцент кафедри залізобетонних і кам'яних конструкцій к.т.н. **Й.П. Новотарський**.

Пішла з життя неординарна творча людина, неабиякий педагог, добрий і чуйний товариш.

Близько 30 років його доля була пов'язана з нашим університетом. Він, пройшов нелегкий шлях від аспіранта, завідувача лабораторії до доцента.

Йосип Павлович був викладачем з Великої літери, працював на найбільш важких і відповідальних ділянках навчального процесу. Його лекції і консультації були високо змістовними та відзеркалювали найсучасніші тенденції будівельної науки і техніки. Він дуже любив студентів і вони від-

дачували йому тим же. Дуже уважно ставився доцент **Новотарський** і до студентів-іноземців, які виконували дипломні роботи під його керівництвом.

Пам'ять про нього ми збережемо у своїх серцях назавжди.

Гаснут життя,
Как свечи церковные,
Одни — прямые,
Другие — неровные.
Они, словно судьбы,
Церковные свечи.
Огарками память
Ложится на плечи,
Ложится — скорбью,
Ложится — печалью.
Уходят ЛУЧШИЕ,
Уходят отчаянно...

Рудик В.И.

Колектив кафедри залізобетонних і кам'яних конструкцій

Алла Платонівна Бажан

Недавно пішла з життя **Алла Платонівна Бажан** — одна з найстаріших викладачів нашого університету.

Алла Платонівна працювала на кафедрі залізобетонних та кам'яних конструкцій близько 30 років — з 1953 до 1983 року. За час своєї праці в університеті (тоді КІБ) вона віддавала усю енергію вихованню молодих спеціалістів. Особливою повагою **Алла Платонівна** користувалась у студентів — архітекторів, де читала основний курс з будівельних конструкцій. Почуття прекрасного, яке було їй прита-

манне, вона щедро передавала молодим зодчим.

Алла Платонівна була широко відома як громадський діяч і неодноразово обиралася у жіночі та профспілкові організації.

Алла Платонівна користувалася заслуженою повагою серед працівників кафедри та усього колективу будівельного факультету.

Пам'ять про неї назавжди збережеться у наших серцях.

Колектив кафедри залізобетонних конструкцій